

Forgrunden, og det saa meget mere, som Sukkerproduktionen, efter hvad der er oplyst af Regnskaberne o. s. v., har været en fortrinlig Forretning, idet De danske Sukkerfabrikker i de sidste 5 Aar have givet deres Aktionærer følgende Udbytte: I Regnskabsaaret 1905—06: 15 pCt. i 1906—07: 18 pCt., i 1907—08: 17 pCt., i 1908—09: 18 pCt. + 7 pCt. Bonus, i alt 25 pCt., i 1909—10: 15 pCt. + 8 pCt. i Bonus, i alt 23 pCt. Men det er ikke hele det Udbytte, der er tilflydt Aktionærerne. Indtil i September 1909 var Aktiekapitalen 10 Mill. Kr., men ved en Generalforsamlingsbeslutning den 22. September 1909 udvidedes Aktiekapitalen med 5 Mill. Kr., der bleve tilbudte de gamle Aktionærer til en Kurs af 100 i Forholdet: en ny Aktie til to gamle. Ved Emissionen i 1909 noteredes de 5 Mill. Kr. nye Aktier til fra 277 $\frac{3}{4}$ pCt. til 287 pCt., og efter Tegningsrettens Benyttelse noteredes Aktierne den 16. Oktober 1909 til 235 $\frac{3}{4}$. Selv om man nu kun regner med den sidste Kurs, 235 $\frac{3}{4}$, kan man dog se, at Aktionærerne kunde sælge deres nye Aktier og paa hvert 100 Kr. tjene 135 $\frac{3}{4}$ Kr. Paa de 5 Mill. Kr. nye Aktier har der altsaa været en Gevinst af 6,790,000 Kr. foruden Udbyttet i det Aar, 25 pCt. af de gamle Aktier. Januar-kursen paa De danske Sukkerfabrikkers Aktier har i de sidste 5 Aar været i 1906: 180, i 1907: 174 $\frac{1}{4}$, i 1908: 186, i 1909: 227 $\frac{1}{2}$ og i 1910: 236, og nu i Gaar var Kursen 269. Disse Kurser og det Udbytte, som Aktierne have givet, ere som jeg sagde før, Udtryk for en saa glimrende Forretning, at det forekommer mig, det ikke i det lange Løb er nødvendigt at opretholde den Beskyttelse, som nu ydes. Man kunde, mener jeg, meget godt forhøje den indenlandske Afgift og derved faa en god Indtægt for Statskassen; og hvis man ikke vil gaa til det, ikke vil forhøje Statskassens Indtægter, kunde man nedsætte Toldbeskyttelsen og formindske Indførselstolden. En af de Veje kunde man gaa. I Længden forekommer det mig i hvert Fald, at det vil være uforvarsligt at bibeholde den Beskyttelse, vi have i dette Øjeblik.

De Vanskeligheder, der i Sommer have været for at starte en ny Sukkerfabrik, baade, kan jeg skønne, fra de ledende Ban-

ker her i København og derved vel ogsaa fra De danske Sukkerfabrikker, have vakt adskillig Interesse for hele dette Spørgsmaal og en Opmærksomhed, som ingenlunde har været smigrende hverken for De danske Sukkerfabrikker eller for de ledende Banker her i København. Jeg skal ikke forlange, at man i dette Øjeblik giver sig til at revidere paa dette Omraade, thi det var en Forudsætning vel fra alle Sider, at disse Spørgsmaal skulde hvile indtil 1916, maaske dog neppe saa stærkt paa dette Omraade, fordi det i Loven om Sukkerbeskatningen blev indføjjet, at den skulde revideres senest 1916, saa for dette ene Punkts Vedkommende kunde der nok være Tale om at gaa til en Revision inden 1916. Jeg siger: Tvinges vi til fra Højres Side at forhandle om en Revision af Toldloven, maa de Herrer være klare over, at saa vil blandt andet et Spørgsmaal som dette rejse sig. Nu vil jeg samtidig gøre mit til at forhindre en Misforstaaelse, som jeg tror gør sig gældende, og det er den, at den store Stigning i Sukkerpriserne, vi have været Vidne til i de sidste Maanedes, skulde skyldes den Beskyttelse, Sukkerfabrikkerne have. Det er ingenlunde rigtigt, thi denne Stigning i Sukkerpriserne har været adskilligt ud over, hvad Beskyttelsen andrager, den skyldes ganske andre Aarsager. Og jeg gør ogsaa opmærksom paa, at selv om vi gik til at forhøje den indenlandske Afgift, vilde det ikke i mindste Maade paavirke Sukkerpriserne, det vilde ikke komme Forbrugerne til gode, men det vilde komme Statskassen til gode.

Jeg tror derfor, at de Herrer baade fra Højre, fra de Radikale og fra Socialdemokraterne skulde erkende sammen med os andre det Ansvar, de have i den økonomiske Situation, og de skulde hver for sig søge sammen med os andre at bidrage til, at vi fik skaffet Balance til Veje paa de mest gunstige Vilkaar. Men jeg venter egentlig ikke, at de Herrer ville erkende det.

Hvis jeg ser paa Stillingen i dens Helhed, som den tegner sig for mig i dette Øjeblik, stiller det sig for mig saaledes, at Socialdemokraterne i de kommende Forhandlinger for at skaffe Balance ville være imod Forslaget om en Ølskat og en Bræn-